

J e g y z ő k ö n y v

Készült: Szentkirály Község Önkormányzata Képviselő-testületének 2020. február 3-án (hétfő) 16.00 órai kezdettel megtartott rendkívüli üléséről.

Jelen vannak: Szabó Gellért polgármester, Kutasi Ferenc alpolgármester, Bimbó Ferenc, Durgóné Benkő Babett, Kovács István, Kozma-Gyenes Tünde, Takácsné Kis Márta képviselők

Külön meghívottak: dr. Lajos Krisztina jegyző, Homoki-Szabó Pál, Homoki-Szabóné Drahos Tímea, Bimbó Andrea Alexandra, Gácsi Jánosné, Lévai Tiborné, Kovács Pálné, Kötelesné Tóth Andrea, Szabó Sándor, Szabóné Jurászik Csilla, Zsámboki Irén, Pataki Klaudia Eszter, Ország Attila, Kökény Imréné, Szabó Péter, Szabóné Fábián Ágnes, Pusztai Tamásné, Magurán Tímea

Szabó Gellért: A mai testületi ülésnek egyetlen igazi napirendi pontja van. Az óvodavezető munkájával kapcsolatban felmerült szülői kifogások és levelek előzték ezt meg, és az az ultimátum, amit kapott a képviselő testület, mint munkáltató december 19-én. Másnap Ildikónál jártunk Jegyző Asszonnyal, a közös megegyezéssel történő jogviszony megszüntetés lehetőségéről őt tájékoztattuk, és a válasza az volt, hogy folytatni szeretné óvodapedagógusként és vezető óvónőként az óvodai munkát. A következő hétfőn kaptunk az ezt az ultimátumot el nem fogadó szülői táborból egy másik beadványt, illetőleg Ildikó válasza rendelkezésünkre állt, ezért hívtunk össze aznapra rendkívüli testületi ülést. Ezen Ildikót meghallgattuk és elkészültek azok a dokumentumok, amiket bízom benne, hogy a jelenlévők közül talán mindenki ismer és olvasott. Ami miatt ezt a mostani ülést össze kellett hívnunk az, hogy amit a december 23-i ülésén a testület határozatot hozott az arról szól, hogy vizsgálatot indít a levelekben foglaltak feltárására és ennek határidejét január 31-ében jelölte meg. Ez a nap a múlt hét péntekje volt, és még jóval korábban eldöntöttük, hogy ma mindenképpen képviselőtestületi ülést tartunk. A december 23-hoz képest, amikor a szakértők felkérése olyan jó reménnyel kecsegtetett, hogy előttünk lesz pártatlan szakértőkből, szaktekintélyekből álló testületnek, bizottságnak az állásfoglalása, ebből végül is annyi lett, hogy összesen két magánszemély szakértőnek az álláspontját ismerjük azokról a felvetésekről, amiket a dokumentumok tartalmaztak, illetőleg ők részint interjúkkal, részint a nevelőtestület, illetve szülők felé kiküldött kérdőívvel felmértek. A számunkra egyáltalán nem könnyű szituáció valamikor január közepén állt be, amikor Jegyző Asszonnyal vártuk a szakértők működését, azonban az általunk felkért hat személyből összesen ketten vállalták. Krisztina még utána többekkel is beszélt, de sikerre abban az értelemben nem jutott, hogy bárki is felvállalta volna a helyzetünk értékelését. Egységesen mind a hat felkért szakértőnek három kérdést tettünk fel a levélben. Ezek közül az első, ami a legfajszínűsabb, hogy történt-e bármilyen mértékben vagy bármikor is a gyermeki jogok megsértése az óvodavezető részéről. Erre választ nem remélhettünk, emiatt választottuk végül konzultáció után Krisztinával azt a lépést, hogy Kecskemétre bementünk a Rendőrkapitányságra, mert vizsgálandni, ilyen tevékenységet végezni a Rendőrség tud. A mai napon itt voltak nálunk a hivatalban a Tiszakécskei Rendőrőrs képviselői, akik elmondták, hogy a vizsgálat lefolytatása Kecskemétről Tiszakécskére került, és afelelől biztosítottak bennünket, hogy a legteljesebb szakmai alapossággal fogják ezt a vizsgálatot elvégezni. Kérdeztük őket, hogy ennek mi a tervezhető időpontja, de erre nem tudtak válaszolni. A vizsgálat tehát megindult, már nem csak a dokumentumok tanulmányozása szintjén, hanem meghallgatások is lesznek, amikről fogunk tudni. A lényeg az, hogy valamilyen dokumentumot a Rendőrség a vizsgálat végén ki fog adni. A bizonytalanság a képviselőtestület számára az első kérdés kapcsán továbbra is fennáll, ebből kiindulva tettem az írásos előterjesztésben azt a javaslatot, hogy Ildikó számára a pedagógiai munkája alóli felmentését a vizsgálatot lezáró rendőrségi dokumentum értékeléséig hosszabbítanánk meg. A dolog lényege ennyi. Igyekeztem azokon a csatornákon, amik számomra rendelkezésre állnak a mostani ülés anyagát teljes egészében eljuttatni, beleértve az előterjesztést és a szakértők állásfoglalását is. Talán a három szülői munkaközösség, a három csoport képviselőjének is eljuttathattuk volna, de abban bízom, hogy akik benne vannak ebben az óvodai világban, talán az én szándékomon kívül is eljutott hozzájuk, megismerhették az anyagot. Ami még fontos a mostani testületi ülés előzményeként, az a nevelőtestület részéről egy e-mail, amiben arról tájékoztat bennünket Szabóné Marika és Ádámné Erika, hogy az álláspontjukat fenntartják, nem kívánta a nevelőtestület kitenni magát méltatlan helyzetnek, emiatt maradtak távol. Ildikó pedig orvoshoz kellett, hogy menjen, ezért nem tud részt venni a mai ülésen. Aminek döntési tartalma, legalább is a mostani ismereteim szerint többre gondolni nem tudok az, amit az előterjesztésben írtam, vagyis a bizonytalanság vizsgálati eldöntéséig a pedagógiai munka

végzése alóli felmentés meghosszabbodna. Többre nem vagyunk hivatottak, illetőleg nincsenek olyan bizonyítékok, állásfoglalások, dokumentumok előttünk, amiből másra juthatunk. Mielőtt még önök megérkeztek, váltottunk pár szót a képviselőtársakkal, és a legteljesebb elkötelezettséggel az ügy iránt, hogy mindenki számára megnyugtatóan rendeződjön a helyzet, készek vagyunk mindenkit meghallgatni, de ezen túl, ha a képviselőtestület a meghallgatások után olyan új tényezőket nem ismer meg, ami ennek az előterjesztésben javasolt határozatnak a kiegészítését vagy módosítását igényelné, akkor eddig tudunk eljutni. Így hát a meghallgatás az, amit tudunk egyelőre vállalni. Azt is mondtuk egyébként a Rendőrség embereinek, hogy ugyanazzal a részletességgel igyekszünk a mai testületi ülés jegyzőkönyvét is elkészíteni, mint a decemberiekét, és ezt részükre eljuttatjuk. Krisztina, van-e még valami fontos, ami kimaradt?

dr. Lajos Krisztina: Úgy gondolom, részletesen elmondtad, a kiküldött anyagból is mindenki megismerheti az információkat, amik lényegesek. Nagyon sajnálom, hogy erre a döntésre kellett jutnunk, hogy Rendőrséghez kellett fordulni és nem is szeretném a bizonyítványomat magyarázni. Nagyon nehéz volt úgy dolgozni, hogy hat szakértőt felkértem és ebből csak kettő vállalta. Utána is próbálkoztam még három szakértővel, akik szintén nem álltak be ebbe a helyzetbe és nem vállalták a felkérést. Az Oktatási Jogok Biztosának Hivatalával is igyekeztem felvenni a kapcsolatot, merthogy korábban a szülők azt mondták, hogy ha itt nem számukra elfogadható döntés születik, akkor hozzájuk fordulnak. Azt gondoltam, hogy partnerségben esetleg tudnának segíteni, és a kialakult helyzet megoldását együtt megtalálnánk, ez talán könnyebb lenne, mint egy kész döntést majd vizsgálat alá vetni. Ez sem sikerült, és mikor már négy szakértő is azt mondta, hogy ez gyermekvédelmi kérdés, és a jegyzői és a képviselői hatáskörön túlmutat, és mi nem vagyunk ilyen hatóság, de ha már felmerül a gyermeki jogok sérülése vagy gyermekbántalmazás, akkor ez minden esetben Rendőrségi hatáskör. Akár úgy is, hogy a névtelen leveleket már annak idején nekem, mint jegyzőnek, vagy a felkért Gyermekjóléti Központ szakmai vezetőjének már akkor meg kellett volna küldeni a Rendőrségnek, mert az a protokoll, hogy a névtelen leveleket a Rendőrség kinyomozza. Ezért kellett, hogy megtegyük a bejelentést, kérjük a Rendőrség segítségét, mert ez tényleg túlmutat a mi hatáskörünkön és nem tudjuk ezt az esetet megítélni.

Homoki-Szabó Pál: A legfontosabb, hogy partnerként kell egymást kezelnünk mind a két oldalt, három, sőt négy oldalról beszélünk jelenleg. Az óvoda, két-három szülő és Ildikó. Nagyon sajnálom, hogy eddig eljutottunk, de a Rendőrségi ügy felgyorsítása érdekében a 13 levélíró esetleg mindkét csoport, vagy az Önkormányzat tagjai felkérjük, hogy vállalják a nevüket. Ez nem nagy kérés úgy gondolom. Csillák is vállalták a nevüket, a csoport is vállalta a nevét, önök is vállalják a nevüket, ez biztosan meggyorsítaná a folyamatot.

dr. Lajos Krisztina: Közvetíteni fogják szerintem, aki tudja.

Szabó Gellért: Valamennyit biztos jelent, mert azt mondták a most nálunk lévő Rendőrök is, hogy muszáj utána menniük a névtelen leveleknek.

Szabó Sándor: Nem kell utánuk menni, csak engem kell felkeresni és megmondom, kik írták.

Szabó Gellért: Tehát ez nem fog nyomozásba kerülni.

Homoki-Szabó Pál: Szerintem az érveket és ellenérveket tudja mindenki, nem ellenségként kell egymásra tekinteni, hanem az ügyet meg kell oldani, ne érje szégyen a falut.

Szabó Gellért: Hogy ebből szégyen lesz-e, vagy mindnyájunk számára tanulság, az még billenhet erre is, arra is.

Szabó Sándor: Szerintem annyira nem kell, hogy szégyelljem magamat, amikor a gyerek egy éven át normálisan járt az óvodába, baj nélkül. A kiscsoportnak a végén történt a probléma Ildikóval, neki kellett volna helyrehoznia a kislánnyal, nem itt minékünk. Én kértem rá telefonon, de lerázott. Jó indulattal próbáltam meg, végig jó indulattal. Nem akarok rosszat senkinek, de ez nem működik így. Nem lehet, hogy a gyereket úgy kell belökni az óvodába.

Homoki-Szabó Pál: Megoldást kell keresni mindenképpen.

Szabó Sándor: Valamelyik nap a kislány kinyomozta a múlt héten, hogy mesemondó verseny lesz és össze lesznek vonva a csoportok. Olyan 5 óra körül fel szoktam kelni, és mondja Csilla, hogy nagyon mozgolódott a kislány. Reggelre be volt pisilve.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Már egy hónapja Ildikó nincs is bent a csoportban.

Szabó Sándor: Minden nap bejár Ildikó a csoportba. Benéz, benyitogat, ott telefonál az ajtóban, ingereli, idegesíti állandóan.

Durgóné Benkő Babett: A határidő nem péntekig szólt, hogy nem mehet be a csoportba?

Szabó Gellért: De péntekig szólt.

Homoki-Szabó Pál: Az óvónők ott vannak, tudják és látják, hogy bent volt a csoportban vagy sem.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Mi többször kérdeztük és azt mondja a fiam, hogy ő nem találkozik vele, néha a folyosón esetleg. Nem tudom, a többi szülő beszél-e erről otthon. Én háromra járok a fiamért, és az egy hónap alatt kétszer, ha láttam, de csak átszaladt.

Durgóné Benkő Babett: Az pont elég.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Jó, de nem a csoportba szaladt be, hanem a folyosón, tehát nem ment a csoportba be.

Durgóné Benkő Babett: Én úgy hallottam, volt bent a csoportban miután meg lett beszélve, hogy nem mehet be a csoportba. Nem Ildikó ellen és nem is a Szabó család mellett szólok, hanem a gyerek érdekeit nézve. Egy hónap ki lett jelölve arra, hogy megvizsgálja a pszichológus, hogy igaz-e az állítás vagy nem igaz, és hogy javul-e a helyzet, ezért kellett volna ezt betartani.

Szabó Sándor: Első nap beszaladt, a legelső nap január 6-án. Az anyja rábeszélte a kislányt, hogy megoldották, baj nélkül mehet. Úgy is volt, mosolyogva ment be az óvodába, Ildikó néni nem fog bemenni, ezt ő el is hitte. Ildikó néni 9 óra után beugrott nem tudom minek, mire a kislány kiszaladt ordítva a folyosóra. Utána Ildikó néni azt hazudta, hogy az nem úgy volt, csak a rajzát kiszaladt kitűzni a folyosóra vagy a faliújságra.

Pusztai Tamásné: Szerintem semelyikünk sem tudhatja, még az óvodai kollégák sem, se a konyhások, hogy mi történt éppen az óvodában. Még jó, hogy be nem kamerázzátok az óvodát. Hogyha elvárjátok Ildikótól, hogy végezze a vezetői teendőit, hogyan végezhetné a dolgát ebben a zavaros óvodában, ha nem mehet be a középsőbe. Úgy járjon-keljen, hogy véletlenül ne hogy meglássa valaki? Ha a gyermeketeknek ennyire nehezen múlik a problémája, akkor nem annak a pszichológusnak, aki nektek már fogadott magán pszichológusotok, hanem egy teljesen függetlennek a családot is ki kell vizsgálni. Tehát nem elég az áttalatok választott, hanem az ügyet komplexebben kell nézni. Nyilván azért nem vállalták el sokan a felkérést, mert érzik a helyzetnek a hihetetlenül kellemetlen voltát. Ehhez nem akarja senki a nevét adni, és a képviselőtestület is nagyon nehéz helyzetben van. Mi is azt szeretnénk, hogy ez tisztázódjon. Amikor erre volt alkalom a vezetői újráválasztáskor fél éve, akkor nem kerültek felszínre ezek a problémák, tehát úgy is mondhatjuk, hogy az ügyeket semmissé nyilvánítottuk.

Kutasi Ferenc: Ez tévedés, ezt te is tudod, hogy ez csak feltételezés.

Pusztai Tamásné: Nem is akartam ebbe belemenni, de 6 hónapja kezetekben volt a döntés, amit meghozhattatok volna úgy, hogy senkinek ilyenféle bántódása ne essék. A gyermeki jogokat én is ismerem, pedagógus vagyok, és a bántalmazás egy nagyon durva büntetőjogi fogalom. Ez remélhetőleg nem bizonyosodik be Ildikóra, nagyon-nagyon remélem, szerintem egyáltalán nem egyedül vagyok ezzel, és nemcsak ezen az oldalon. Amit szeretnétek és elhangzott a jegyzőkönyvek tanúsága szerint, hogy ő a pedagógiai pályáról is menjen el, valójában ez a vizsgálat is nagyon sokat nyom az életében akkor is, ha tisztázzák Ildikót. Mi fel vagyunk mélységesen háborodva, az ilyen elvárások miatt.

Szabó Sándor: De Csilla a második gyerekünk és egy évig nem volt vele semmi baj. Ő mondta, hogy fél Ildikó nénitől. Akkor valamit csak csinált vele. Egyébként ilyet ne mondj, hogy a családot ki kell vizsgálni, otthon vizsgálódj ne nálunk. Nálunk teljesen rendben van minden.

Zsámboki Irén: Polgármester úr mondta a 23.-ai testületi ülésen „adjunk esélyt ebben a kicsit homályos és ködös világban, hátha a szakértők valamilyen irányt tudnak számunkra kijelölni. Ha meglesznek ezek az anyagok, akkor megpróbálunk kezdeni valamit.” Mára van két szakértői vélemény. Az egyik, Oppelt Józsefné, aki a gyermek óvodavezetőről történő leválasztását javasolja. Áthelyezését másik csoportba nem javasolja, mivel az további érzelmi sérülést eredményezhetne számára. Ferenczsné Kerekes Edit megállapította, hogy jól látható, hogy kifogásolható a vezető óvodai csoportban végzett pedagógiai munkája. Javaslat: a gyermeket azonnal át kell helyezni egy másik csoportba, a vezetőnek fejlesztendő területe az asszertív kommunikáció. Asszertív kommunikációt olyan személynek javasolják, aki nem tiszteli mások határait, képes kárt okozni, nem képes kontrollálni dühét, nem képes kompromisszumot kötni, saját feje után megy. Végső megoldásként javasolja, hogy az önkormányzat elbocsáthatja a vezetőt, mert elegendő anyag áll rendelkezésére ehhez a döntéshez. Nagyon sajnálom, hogy Ildikó ismét nincs itt. Ildikónak senki nem vonja kétségbe a retorikai tudását, szakmai felkészültségét és elméleti tudását, azonban mindannyian, akik itt vagyunk, tudjuk, hogy ez csak elmélet, amit szépen megfogalmaz. Hiszen kevés ember lenne arra képes, hogy egy délelőtti átfutott levélre a délben kezdődő testületi ülésre négy és féloldali szakszöveggel és dátummal reagál, megszakítás nélkül. Demokratikus vezetőnek tartja magát, ami azt jelentené, hogy a többség szava, véleménye érvényesül. A szakértői vélemény mikor javasolja az asszertív kommunikáció fejlesztését? Ha nem tiszteli mások határait, képes kárt okozni, nem képes kontrollálni dühét, nem képes kompromisszumot kötni, vagyis saját feje után megy. Ildikó, javítani igyekeztél a szülőkkal való kommunikáción. Csilla esetében az első adandó alkalommal Ildikó elmondása szerint nem történt semmi május 10-én. Majd a kompromisszumos megoldásoknak köszönhetően, miután Szabó Sándor felhívta, egy hétre rá változtatott az álláspontján. Egy régi középső csoportos eset jutott eszembe, amikor elkezdődött a folyamatos étkeztetés. Mi, a csoport

összes szülője nem szeretttük volna a folyamatos étkezést, szeretttük volna a rendszeresét. Voltam is akkor bent a hivatalban, ennek szerettem volna utánanézni és több óvodával is felvettem a kapcsolatot, mivel szükségesnek tartottam a napirend miatt a rendszeres étkezést. Ildikót megkerestem és ő azt mondta, hogy ő az óvodavezető, és az lesz, amit ő mond. Ildikó azt állítja, hogy soha nem alkalmazna pszichés és fizikai eszközt és ettől elzárkózik teljes mértékben. A saját szememmel láttam, amikor a Hannát karjánál fogva ráncigálta és kiabált vele, a saját szememmel. Hallottam, hogy a művelődési házban a műsoroknál mit csinál a gyerekekkel. Nem pedagógiai hangnemben beszél velük, rángatja őket. Úgy tudom Köteles Rolandot meg is ütötte. Csilla, a kislány elmondja a pszichológusnak, hogy megszorította a karját, fél tőle. A pszichológus leírja a szakvéleményben, hogy fizikai bántalmazásra utaló nyomot nem látott, de félelme kifejezett volt. Pszichésen úgy gondolom igenis voltak eszközei, amikor azt mondta, hogy a szemöldököm állásából tudják a gyerekek, mit kell tenni. Volt, amikor a szülőnek jelezte, hogy már csak 58 percet sír a gyerek, és hogy jól haladunk. Ildikó, nem tudom ismerős-e az a mondat: szokjon be a gyerek úgy, ahogy akar? Ezek után mondja ő azt: minden egyes alkalommal a gyerek saját személyiségét, egyéniségét figyelembe véve próbálja megtalálni azt az egyéni utat, ami számára megfelelő. Részéről ez csak szakszöveg, a gyakorlatban nem így működik. Rívó-picsogóval nem játszunk, ezt a többi gyereknek mondja, megszegyenítés. Szülői értekezleten megkérdezték tőle mi a zöld szék, Ildikó erre nem mert válaszolni. Kiderült, hogy egy kislányt ültetett oda a csoportból, mert a gyerek büntetésben volt. Több alkalommal láttam, hogy amikor kiment a csoportból, a gyerekek odaszaladtak a dajkához és ott ültek az ölében. Amikor bement, szétröppentek. Úgy gondolom ez pszichés eredetű lehet, amikor a gyerek fél tőle. Pszichológus leírja, hogy Csilla Ildikó nénitől való félelme egyre inkább összekapcsolódott az óvodavezető által használt varázsszőnyeggel. Benett is a csoportjába járt, hiszen emlékeznie kellene rá, hogy ettől a szülőtől bocsánatot kért. Ildikó ezek után is azt állítja, hogy soha nem alkalmazott pszichés és fizikai eszközt? Nem gondolnám. Egyébként én nem érzem magam semelyik táborhoz tartozónak, az igazságot szeretném, hogy derüljön ki, és nagyon bízom benne, hogy ki fog. Higgyétek el, hogy ez mind igaz, sajnós. Így, ahogy van.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Hadd kérdezzem meg, hogy a májusi ülés nyílt volt, amikor újraválasztották Ildikót?

Szabó Gellért: Igen

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Akkor Ön hol volt?

Zsámboki Irén: Nem tudtam a májusi ülésről.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Mert ezeket, amiket Ön mond, ezek olyan vádak, erős vádak, amik régiek.

Zsámboki Irén: Ezek nem vádak, ezek megtörténtek.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Én nem tudom, nem ismertem. Nem voltam 2016-ban, meg előtte sem Ildikóval, mert tavaly óta van kapcsolatunk, de amiket Ön felsorolt, ezekből mi semmit nem tapasztalunk.

Zsámboki Irén: Én ennek örülök.

Kötelesné Tóth Andrea: Ez tényleg nagyon jó, hogy ebből nem tapasztaltak semmit.

Zsámboki Irén: Így van, nagyon jó. Örülök neki, de tényleg.

Kötelesné Tóth Andrea: Én vagyok Kötelesné Tóth Andrea. Az én fiam az ominózus Köteles Roland. Azt gondoltam, nem kell soha az életben, hogy idáig jussunk, hogy erről beszélgessünk. Én annak a gyerekek az anyukája vagyok, akit Ildikó megütött. Akinek a gyereket megütötte Ildikó, és ő saját maga ismerte el. Nem a gyerekeim mesélte el, nem a folyosóról hallottam, nem a buszon, nekem Ildikó mesélte el, a Horváthné Agárdi Mónika jelenlétében. Én ezt a történetet nem akartam felhozni. Soha az életben nem fogom azt megbocsátani magamnak, hogy akkor, amikor azt mondta Ildikó nekem, hogy Andrea, ezért engem kirúghatnak, azt mondtam neki, Ildikó megtörtént, menjünk tovább. És én adtam, adtam tovább az esélyt. Igen, én voltam az egyik, aki névtelenül írtam a levelet. Most szeretném aláírni a nevemet. Nyilvánosan vállalom. Nem Ildikó ellen vagyok, ahogy ez elhangzott Irénke részéről. Azért nem jöttem el 2016-ban sem, meg azért nem jöttem el tavaly sem, mert úgy gondoltam, hogy valóban változások vannak. Pozitív visszajelzéseket hallottam, de itt kellett, hogy történjen valami, muszáj, hogy tudomásul vegyünk, hogy valami történt. Nem tudom mi.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Bocsánat, mi is azon az állásponton vagyunk, hogy meg kell oldani Csillus ügyét. Egy gyerek is gyerek, ez természetes.

Kötelesné Tóth Andrea: Egy gyerek is gyerek. Ezért vállaltam ezt. Vághatjátok az arcomba, hogy miért most jövök ezzel, hiszen ő már iskolás? Azért, mert igenis muszáj, hogy ez is elhangozzon, mert ez tényleg megtörtént, nem pletyka, ez face to face lejátszódott történet. Borzasztóan sajnálom, hogy nincs itt Ildikó. Én ezt vele szemben is tisztázni fogom, én mindig elé álltam.

Problémás Köteles anyuka voltam, igen, mindennek hangot adtam, amit úgy gondoltam, hogy az nem olyan, de az nem volt normális, hogy egy gyerek 15 büntetést kap egyetlen nap. Sétálunk haza, és az a válasza a gyerekemnek, anya ma jó voltam, csak 5 büntim volt. Nyilván rászolgált, de ő ezt viszi tovább, hogy ő a rossz Köteles Roland, és ez itt marad rajta, amíg él. Tudom, majd az élet be fogja bizonyítani pro vagy kontra, hogy mennyit ér. Többször is bocsánatot kértem amióta ez kiderült és nyilvánosságra került, hogy őt megütötte Ildikó. Bocsánatot kértem tőle, mert senkinek nem tartozom elszámolással, hogy miért most mondom el, és miért nem akkor, egyes egyedül csak a fiamtól kell bocsánatot kérnem. Igen, megkérdezem tőletek, hogy ti mit tettetek volna az én helyemben akkor, 2014 májusában?

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Az biztos, hogyha ilyen történik, és akkor jó, hát történt egy ilyen és menjünk tovább, hát biztos, hogy nem ...

Kötelesné Tóth Andrea: Akkor mennyivel vagyok nagyvonalúbb, mint azok, akik elemezték a levelem stílusát és elemezték a levelemnek a valós és valótlan tartalmát? Én adtam esélyt Ildikónak és tudom, hogy vannak többen, akik nem jönnek el, mert azt mondják, hogy ha már iskolások vagyunk, nem beszélgetünk erről. Ez az óvoda, mi már nem fogunk arra járni. De addig, míg egyetlen egy gyerek 4 évesen pszichológushoz jár, és teljesen mindegy, hogy maszekba vagy államiba, addig itt igenis gond van. Az én gyerekem egy tökös gyerek, mert túl kellett egy csomó dolgot élnie, ezért nem hordtam pszichológushoz. Semmi más baja nincs, csak nem tudok neki körmöt vágni. Amikor harmadik éve kezdte az óvodát, azóta nem tudok a fiamnak körmöt vágni. Nekünk csak ennyi maradt, nem pisiltünk be, nem dadogunk, csak körmöt nem tudok neki vágni.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Sajnálom és tényleg nagyon jó lenne tisztán látni, mert vagyunk 21-en a csoportban és minket is meglepett ez a dolog, hogy ez idáig fajult. Amikor kérdeztük a szülőket az derült ki, hogy mind a 4 óvónénit szereti a gyerekek. A gyerek ugye azt mondja, hogy mind a 4 óvónénit, mivel 4-en vannak és ő mindenkit óvónéninek hív, és hogy mind a 4 óvónénit szeretem. Nekem ez a varázsszőnyeg is olyan meglepő, mert azt írja mindenki, hogy ez bünti szőnyeg. És nem egy olyan szülő van, akik elmondják nekem szülőin, hogy már elő sem merik venni nagyon a szőnyeget, mert akkor játék jön, és mindenki ott tobzódik. Van olyan gyerek, aki otthon meséli, hogy ő anya a varázsszőnyeg ilyen meg olyan, és már otthon van varázsszőnyegük, mert akkor rá figyel a gyerek. Nekem olyan, mintha két dimenzióban beszélénk. Mi nem látjuk azt a részt, a mostani részt akarjuk tisztán látni, mert az, hogy mi volt, nem tudjuk. Ezért mi itt is vagyunk, de májusban a névtelen szülők hol voltak?

Kötelesné Tóth Andrea: Én nem voltam májusban, mondtam.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Igen, azért mondom, hogyha itt vagy, és ezt elmondod, másképp is lehetett volna az a döntés.

Zsámboki Irén: 2016-ban a kolléganők meg lettek szavaztatva, hogy Ildikó néni marad, vagy nem. Akkor teljesen egyedül voltam, nagyon féltek, nem jöttek el. De SZMK-s szülő voltam és próbáltam ezt valahogy... Nem jutottam sehová. Most engem megkerestek Csillák, hogy meséljem el mi volt akkor, mindösszesen azért vagyok itt. Ezek becsületszavamra mondom, mind igaz. Meglepő volt az 2016-ban, amikor szavaztak a munkatársai, és ezen el kellene gondolkodni, hogy egyetlen egy pedagógus volt, aki tartózkodott, az összes többi mellette szavazott. Most 2020-ban ugyanúgy kaptak az óvónők és mindenki kérdőívet, és most 5-5 az arány. Öten szavaztak úgy, hogy minden rendben, öten tartózkodtak. Ez számomra elgondolkodtató.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Én meg tudod mit mondtam erre? Nem most lenne a legjobb alkalom, hogy ha a nevelőtestület annyira ellene van, írjanak ők egy levelet? Tisztelt Polgármester Úr teljesen egyetértünk a névtelen levelekkel, kérjük Ildikó eltávolítását, és mindenki aláírja. Az elég nyomós ok lett volna. De nem, hanem azt hallottuk az óvodából, hogy tegyünk valamit, mert ez így nem mehet. Ezt hallottam, tegyünk valamit, mert ez ennyire egyoldalú nem lehet.

Zsámboki Irén: Én bízom benne, hogy kiderül az igazság.

Homoki-Szabó Pál: Ezzel mindannyian így vagyunk, úgy gondolom. De mi, csoporttagok át lettünk lépve. Mi nem lettünk megkérdezve a december 19-i üléssel kapcsolatban, hogy eljöttek-e, tudtok-e erről a problémáról? Semmi. Telefonon hallottam, hogy miről van szó. Akkor mentem be hozzád Gellért, hogy mondd el, hogy valóban? Hogy így betámadunk valakit?

Zsámboki Irén: Ez nem betámadás. Hidd el, ez nem.

Homoki-Szabó Pál: A csoportunk akkor is át lett lépve, a jelenleg érintett csoport. És a jelenlegi problémát kell elsősorban megoldani, úgy gondolom. Persze 2012, '13, '14., 2016-al dobálózunk, de azt akkor kellett volna.

Zsámboki Irén: De azokban a gyerekekben ott vannak ezek a nyomok.

Kutasi Ferenc: Bocs Pali, annyiban nincs most igazad, amit mondasz, hogy nem lettetek megkérdezve, hogy most egy konkrét ügy volt Csilláké, és az nem tartozik rátok. Az az ő ügyük meg Ildikó ügye. A többi szülő, hogy jött a régi ügyekkel az tényleg kicsit olyan, mintha idejéért

volna, de ezek sajnos tényleg maradtak a családokban, a gyerekekben és nem váltak semmisé, egyszerűen csak nem aktuális most. Az, hogy eljöttek a szülők mögéjük állni, az igazából annyit jelentett, hogy egy kicsit erősítsék őket, de ez elvileg a két félnek az ügye. Ildikóé és a kis Csilláé. Ezért nem lettek a szülők megkérdézve anno. Ennek ilyen egyszerű az oka.

Pusztai Tamásné: Ez a mi ügyünk is, hiszen most egy óvónő hátán van mindaz, amit nem hiába bírnak kettővel, sőt ott van még a pedagógiai asszisztens is. Hiszen a mi gyermekünknek sem mindegy, hogy egy hónapon keresztül mennyire lefárasztott óvónő van velük.

Homoki-Szabó Pál: Főleg, ha a gyermek érdekét nézzük.

Kutasi Ferenc: Ez teljesen igaz, de nem példa nélkül álló, azt hozzáteszem.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Meg hogy hiányolják. Mi is mit mondjunk otthon, hogy beteg Ildikó néni? Hol van? Mit csinál? Nem akarok hazudni, ha kérdezi tőlem, hogy Ildikó néni lesz-e holnap, mert tudom, hogy nem. Tehát ezzel egyetértünk, aki itt van, hogy őt hiányolják a gyerekek.

Szabó Gellért: Ezzel is számoltunk, amikor a döntést hoztuk, de mint ahogy eddig is történtek rá utalások, ezeket a hiányérzeteket óvodán belül lehet azért pótolni. Ildikó nénivel tudnak találkozni a gyerekek. Aki akar, biztosan tud vele találkozni. A középső csoportól is, aki akar, tud találkozni Ildikóval. Be lehet menni hozzá az irodájába és lehet vele találkozni. Aki akar.

Homoki-Szabó Pál: De az nem önfeledt játék.

Szabó Gellért: Ez kétségtelen.

Durgóné Benkő Babett: Szülőként ezt nektek is meg kell érteni, és nektek kell úgy kommunikálni a gyerekek felé, hogy Ildikó néni az irodájában van, most ott van dolga, de majd jön. Ez töletek is egy segítségkérés, hogy úgy kommunikáljatok a gyerekek felé. Évi néni egy szuper jó pedagógus, aki tudja kezelni ezeket a helyzeteket és a hátán végig viszi a csoportot.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Hát ő végig viszi maximálisan. Beszéltem erről vele a múlt héten szülői értekezlet után, mondtam, hogy tartson ki, mert hogyha ő nem tart ki.. szükség van rá, hát muszáj. Csak tényleg, amit mond Emese is, hogy meddig lehet egy pedagógussal pláne, hogy 21 gyerekről van szó egy pedagógusra rátolni. Főleg, hogy születik lassan az unokája is.

Durgóné Benkő Babett: Sok példát tudok arra, hogy pedagógusok egyedül vannak a csoportban. Szerintem bírni fogja.

Szabó Gellért: Ráadásul nem kiscsoportról van szó, akiknél van bizonyos specialitás és nem nagycsoportról, ahol szintén van egy specialitás. A középső csoport tekinthető az én fogalmaim szerint olyannak, ahol egy pedagógussal különösebb kockázat nélkül esetleg el lehet tölteni a napot. Mondom én.

Pusztai Tamásné: Ami most hangzott el, az már a jegyzőkönyvekből is kiderült és az írásos beadványból is, újdonság nem volt. Tehát ezeket már december 18.-án, ha jól mondom, mind tudtátok. Ha ebben valóban van Btk-s fogalomnak megfelelő bármi, mert egy karszorítás nem az, akkor már valóban akkor kellett volna lépnetek, nem pedig arra várni, hogy esetleg majd Ildikó magától mond nemet, vagy magától szépen csendben megy el és akkor nem lesz botrány. Én ezen vagyok felháborodva, hogy mindannyian követünk el hibákat. Szerintem otthon is előfordul, hogy megszorítjuk a gyermekünk karját. Még a pofon is talán előfordul, bár tudjuk mindannyian, hogy az arc szent és sérthetetlen. És ha kért ezért még bocsánatot is Ildikó, és azt mondtad Andi, hogy igen, és ha Te ezt akkor elengedted és most mégis felhozod, akkor a kettőből valamelyik mégsem igaz. A gyermekbántalmazás az nagyon veszélyes fogalom, amivel nem volna szabad így dobálózni, és ahogy Te mondtad Babett, hogy jól kell kommunikálni a gyermekünkkel, hiszen rengeteg konfliktushelyzet éri később is, és rajtunk is múlik. Ezért említettem az előbb a család számára a pszichológust, mert rajtunk is múlik, hogy hogyan tanítjuk meg kezelni a konfliktusokat. Nekünk is volt több gyerekünkkel is konfliktusunk, de sosem azzal kezdtük, hogy rúgassuk ki a tanárt, hanem ha nem volt más, akkor mi vettük ki a gyermeket, hiszen még mindig könnyebb egy gyermeket megmozdítani.

Szabó Sándor: De drága szívem segíts már, hogy amikor már második hete úgy kell a gyereket berugdosni az óvodába, mert fél. Úgy jön haza, hogy ki vannak a szemei táskásodva, mit csináljak, hozzád kellett volna, hogy forduljak?

Pusztai Tamásné: Nem hozzám. Ki kell venni, ha ennyire nem megy a gyermeknek az óvoda. Most is, hogy bent alszik, akkor töltsön bent minél kevesebb időt, hogyha neki ez rossz. Úgy érzem itt valójában nem Csilluka jólétéről van réges-régen szó, mert akkor meg kellett volna a megoldást rég találni. Ez az érzésem.

Szabó Sándor: Próbáltuk.

Kutasi Ferenc: Abban teljesen igazad van, hogy amennyiben ténylegesen ez büntetőjogi kategória, ezt már meg kellett volna tenni.

Pusztai Tamásné: De szerintetek ez az?

Kutasi Ferenc: Ez a mi sarunk. Én meg vagyok róla győződve, hogy az.

Pusztai Tamásné: De a te meggyőződésed bizonyítékot vár.

Kutasi Ferenc: Ezt én tanúként vállalom, erre ennyit tudok mondani.

Szabó Sándor: Szerintem el kellene mondani mindent, hogy mindenki tudja, hogy mi az igazi tényállás.

Pusztai Tamásné: Megfelelő helyen. Nyilván a bírósági tárgyaláson.

Szabó Gellért: Nem bírósági tárgyalás kérdése ez egyelőre, a vizsgálati szakban a rendőrség kérdezi meg mindenkitől. Az, hogy gyermekbántalmazás történt-e, ergo gyermeki jogok sérültek-e, ezt nem tudjuk mi. Észrevételek hangzottak el, mi azoknak a valóságtartalmát kétségbe nem vonjuk, de utánamenni ezeknek az eseteknek nem tudtunk, ezért bíztuk arra, akire tartozik, a rendőrségre.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: A mi gyerekeinket bármi éri ez ügyben, vagy ez hogyan fog kinézni gyakorlatban? Erről lehet-e tudni bármit is?

Szabó Gellért: Hogy a gyerekeket a rendőrség bármilyen vizsgálat alá is vonná, ezt nem nagyon tudom elképzelni a Csillán kívül, tehát ők nem játszanak ebben a dologban. Szülőknél is a rendőrség nem azt fogja most felmérni, hogy a kiscsoportos vagy az óvodai szülők közül hányan húznák az óvodavezetői szavazásnál Ildikó neve mellé az X-et és hányan nem. A konkrét esetet, eseteket vizsgálja ki. Hogy ezzel aztán mit látnak ők megalapozottnak, ezt én elővételezni nem tudom, de ők a konkrét eseteket vizsgálják.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: De abban a beadványban be lett adva a Maci csoport levele is.

Szabó Gellért: Igen, minden. Ugyanazt a dokumentációt kapta a rendőrség, amit a szakértők.

Pusztai Tamásné: A mi levelünk elsősorban azt kívánta szolgálni, hogy a hivatalos szervektől jóhiszemű eljárás lefolytatását kérjük. Mi abból indulunk ki, hogy akik a gyerekeinkkel bántanak, azok nem vadállatok, de aki gyermeket bántalmaz, az már hamarabb is kiderül, hogy nem pályára való, és azért Ildikó már több évtizedet töltött el ezen a pályán. Amellett meg nem választja ezt a pályát, ha nem szereti a gyerekeket. Az, hogyha türelmetlenebb, mint ahogy mi várjuk el, legalább is a gyermekünk elmondásából leszűrve, akkor valóban vagy erősíteni kell magunkat, vagy a gyermekünket, vagy lépni kell, hogy kivesszük abból a közezből. Ha viszont valakinek ez jól bejön és tudja szeretni, akkor azt is el kell fogadni.

Szabó Sándor: De hát a levélben az van írva, hogy azt szeretnétek, hogy szeresse Ildikó néni a gyerekeket. Mert nem szereti eléggé?

Pusztai Tamásné: A levélben ez valóban így van, de ...

Szabó Sándor: Ezt ti kértétek. Köztük van olyan is, aki 80 év körüli, akinek semmi köze nincs az óvodához, meg fele személy, aki aláírta, de azt kéritek a levélben, hogy szeresse Ildikó néni a gyerekeket. Mert nem szereti egyébként?

Pusztai Tamásné: Pontosan erről van szó, hogy mindenki hibázik, előfordulhat. Ez adja meg az igazat nektek is, hogy ahogy mondani szokás, nem zörög a haraszt, ha nem fú a szél. Biztos, hogy annak is van alapja, nem vonjuk kétségbe a ti mondandókat, csak a súlyosságát és hogy ilyenek se forduljanak elő, ezt jelenti az a fél mondat. Tehát, hogy helyt ad a vádaknak, csak a vádak súlyosságát nem Btk-s fogalomként kezeljük, ez lenne az a fél mondat.

Kutasi Ferenc: Azon, amit az előbb mondtál Emese, hogy miért nem korábban léptünk, ha már ilyen súlyú eset történt, ez nekem nagyon elevenembe talált. Azt tudom rá mondani, hogy voltak olyan esetek, és óhatatlanul vannak konfliktusok, ezek akár el is fajulhatnak, de mindenki a megoldásra törekszik, ezért volt ez mindig így, hogy nem lépett a testület, akár testületként, akár személyesen egyik tagja sem ilyen drasztikus lépést. Ezért lett az óvodavezetői választáskor szerintem Ildikó újraválasztva. Nem volt az azért egészen egyértelmű és sima dolog, de újra lett választva. Azt tudjuk, hogy tiszta lap lett neki adva több soron. Azt lássátok, hogy ez egy 5 éves történet, ami során rengeteg panasz és konfliktus előjött, aminek jelentős része csak a hivatalba jött be. A többi szülő miért tudna róla, miért mesélné el valaki, miért raknák fel a facebookra, hogy mi történt? Már bocsánat. Nem szükséges róla csak az érdekelt feleknek tudni. Ha nem oldódik meg, akkor megy a felettes szervhez, magyarul jön be panaszkodni a hivatalba. Mert mi tudunk róla többnyire, de mindig az volt, hogy megoldjuk valahogy, többet nem csinálunk ilyet. Újra lett választva Ildikó, nem is volt semmi probléma egészen december tizenvalahányadikáig. Akkor hallottam én Sanyiék esetéről először. Utána mondtam azt, hogy már nem fér rá a lelkemre még egy ilyen ügy. Ezt értsétek meg, hogy ha még egyszer előfordul és továbbmegy, épp a ti gyerekekkel vagy egy következő csoporttal, aki még most születik. Akkor hogyan állok én annak a szülőnek elébe? Aki megkérdezi, hogy tudtátok, hogy '16-ban is ez volt, tudtátok, hogy 2019-ben 2020-ban mi történt és nem tettetek semmit?

Szabó Sándor: Megbeszéltétek '16-ban, hogy a következő dobásnál mi fog történni? Azóta nem ez az első, hanem volt vagy 5-6.

Szabó Gellért: Ez körülbelül olyan volt, és ha úgy tetszik, le is leplezem a saját taktikámat, mint amikor a gyerekének mondja az ember, hogy még egy ilyen, és letekerem a nyakad, lecsavarom a füledet, és ezt mondja 88-szor. Ez számon kérhető rajtunk, hogy tényleg ismét történt egy eset, és akkor miért nem következett az, amit előtte három évvel kilátásba helyeztetek. Nem történt meg. Még egy dolog. Nem gondolnám a teremben ülőkről sem, együtt is meg külön-külön is, de a többi óvodapedagógusról, akik itt a szentkirályi óvodában tanítanak vagy bárhol a világon, hogy ne jussanak olyan helyzetbe, hogy a cérna elszakad. De valami plusz, valami varázsszer kell, hogy legyen a pedagógusban, ami oda viszi, és ez az a bizonyos asszertív kommunikáció, hogy igaz ugyan, hogy vesztes helyzetben vagyok, mert a cérna elszakadt és ennek az lett az eredménye, hogy lecsavartam azt a sallert, vagy megszorítottam a karját, de magát a helyzetet én pedagógusként úgy tudom uralni, hogy ebből az illető, aki elszenvetted ezt, ne vesztesként kerüljön ki. Vagy tőle kérek bocsánatot, vagy a szülőhöz fordulok és azt mondom, megtörtént, bocsánat, kérek tiszta lapot számomra, önmagam számára. (Pusztai Tamásné közbeszól: Erről beszéltem.) Így igaz pontosan. Magyarán jár Ildikónak is ez az esély, mint ahogy mindannyiunknak jár. Ezt a tiszta lapot viszont előfeltételezi az, hogy én kérjem azt a bizonyos tiszta lapot és lássam be, hogy elbuktam, mert lecsavartam azt a sallert, mert megszorítottam a karját, mert ráördítettem, mert elrántottam stb... Ennek a kezdeményezője én vagyok és nem az a másik fél, nem a gyerek. Nem tudom, hogy erre itt, akik vagyunk, mennyire vagyunk képesek. Valószínű eltérő mértékben.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: De nem is vagyunk pedagógusok.

Szabó Gellért: Azért mondom, hogy pedagógusokra ez fokozottan igaz, és ez a bizonyos tiszta lap nyitás gondolnám én, hogy volna szükséges, hogy megtörténjen, de a módját ennek én nem tudom. Tehát az, és ha úgy tetszik ez szintén egy ön leleplezés, amikor Ildikó azt mondja, hogy semmi ilyesmit nem cselekedtem, akkor ha elfogadom ezt az ő nyilatkozataként, vagy vallomásaként, akkor mellé ugyanakkor oda kell tennem, azt is, hogy de hiszen akkor, abban a pillanatban én nem voltam ura önmagamnak és arra az adott helyzetre nem emlékezem. Az, hogy ne történjen semmi, részemről nagyon kevésbé feltételezhető, nagyon kevésbé tudom azt elfogadni, hogy se májusban, se november 29-én semmi nem történt. De a tiszta lap nyitás az mindkettő alkalommal elmaradt. Ez biztos.

Szabó Sándor: Vannak azok a szülők, akiket nem említettünk meg, aki nem mert eljönni a testületi ülésre, mert fél Ildikó nénitől, hogy mi lesz a következő, a kisebb gyerekeivel. Hány olyan szülő van, aki nem mer nyilatkozni, mert oda fog a kisebbik gyereke kerülni, vagy esetleg kiszámolják, hogy mire Ildikó néni újra kiscsoportba kerül, akkora lesz az ő lányuk vagy az ő kisfiuk, és akkor majd elhordjuk Kecskemétre?

Szabó Gellért: Azért nem, bocsánat, hogy az általam emelt építményre mutatok, azért nem nyilatkozik, és nem mer szólni, nem mer kérdezni, mert az a tapasztalat, hogy Ildikónál nincs még egy másik tiszta lap a számára. Nincs az, amit a képviselőtestület, vagy a községi vezetés irányában 3 éven keresztül gyakorolt. Ő nála nincs tiszta lap. Ezért aztán pontosan tudja mindenki, hogy hogyan kell viselkedni és beáll a sorba. Pedig csak annyi kellene, még egyszer mondom, hogy esélyt adni a másinak, hogy megbotlottam, de én segíték neked felkelni és csináljuk tovább a játékot, amit magunk között Életnek szoktunk nevezni.

Kötelesné Tóth Andrea: Én pont ezt tettem úgy gondolom. 2015 májusában vagy 2014-ben.

Szabó Gellért: Tiszta lapot nyitottál Ildikó számára.

Kötelesné Tóth Andrea: Ugyanezért vagyok itt, amiért a Feri. Bármikor bárkivel előfordulhat ilyen és igenis pontosan azért mondtam, hogy muszáj, hogy kimondjam és elismerjem és felbódítsam az állóvizet, mert beismerte. Azt mondtam oké és ezek után jöttek folyamatosan az események, még ott akkor abban az évben is. Emese, ne mondd már, hogy nem emlékszel rá, hogy hogyan mentünk első osztályba.

Pusztai Tamásné: Mondd el te, hogyan emlékszel és utána én is elmondom.

Kötelesné Tóth Andrea: Jó, a te gyereked tényleg tök ügyes volt, de az nem igaz, hogy nem voltak problémáink, és az sem igaz, hogy ezeket nem jeleztük. Az más dolog, hogy sok esetben egyszemélyes bozótharcot folytattunk, és volt, aki csak átsiklott, hát a gyerekem rossz, meg a gyerekem ilyen, meg a gyerekem nem tud hol kiteljesedni, mert nincs testvére és valahol rossznak kell lenni. Ezeken nem lehet átsiklani. Hozzáteszem, nem pofon ütötte Ildikó, tehát még ez is hangozzék el a jegyzőkönyvben, a kezére csapott. Tehát nem az arcára ütött, nem agyonverte.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Ez nagyon fontos.

Kötelesné Tóth Andrea: Jó, de figyelj, ha a te gyereked kezére üt, akkor mit csinálsz?

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Hát nem azt mondom, hogy pofon ütötte, már bocsi, de az nem volt pofon.

Kötelesné Tóth Andrea: Bocsánat, hallgassuk vissza a jegyzőkönyvet, elhangzott az a számból, hogy pofon ütötte? Nem, nem hangzott el. Az hangzott el, hogy megütötte.

Szabó Gellért: Igen

Kötelesné Tóth Andrea: És ha a te gyereked kezére ráüt, akkor te ezt úgy veszed, hogy helló?

Homoki-Szabó Pál: Igazából előrébb nem jutottunk semmivel, meghallgattuk egymást, amit eddig nem tettünk meg, én úgy gondolom. Viszont a mai nap tanulsága, bár még nincs vége, amit én látok sajnos, hogy részletekről van egyfajta elfogultság. Feri, te ki is mondtad, hogy te mindent megtettél és meg is teszel Ildikó eltávolításával kapcsolatban és vállalod. Akkor sem értem ezt, és bízom benne, hogy az igazság fog kiderülni és nem lobbizol a rendőrségnél, vagy bárkinél.

Kutasi Ferenc: Pali, ezt komolyan mondd? Szerinted nekem nem az az érdekem, hogy tényleg kiderüljön az igazság? Ha azt látná az ember, hogy visszaáll minden a normális kerékvágásba és nem lesz több eset, én ki nem nyitom a számat.

Homoki-Szabó Pál: Akkor nagyon félreértettük egymást.

Kutasi Ferenc: Ez így zajlott 2016-tól, egészen most decemberig. Ezek után még mit mondjak? Megvárjam a következőt és mondjak le a képviselőségről, merthogy nem tudtam csinálni semmit? Én ezt megcsinálom, felvállalom.

Homoki-Szabó Pál: Nem erről volt szó én úgy gondolom.

Szabó Sándor: Pali, ha például az én helyemben vagy, hála Istennek határtalan nagy baj nincsen szerintem a gyerekekkel. Van egy gyereked, aki egy évig jár óvodába ugyanúgy, ahogy a miénk, teljesen sírásmentesen, tökéletesen ír, olvas, számol szinte, megtanulta a színeket.

Szabó Gellért: A második gyerek a családban.

Szabó Sándor: A második gyerek. Megtanulta a színeket. Ildikó néni mérte őket fel? Valamelyik óvónéni felmérte, hogy mondja a színeket. A kislány mondta angolul. Telefonról kiügyeskedte, tehát szerintem egy okos kislány, de mindenki azt mondja a sajátjára, hogy okos, teljesen jól beszél, kettő éve szobatiszta. Történt ez a probléma, innentől kezdve bepisil, meg nem bír beszélni, csak dadog. Te mit tennél ilyenkor? Mit csinálsz az én helyemben?

Homoki-Szabó Pál: Első körben ...

Szabó Sándor: Bemész a polgármesterhez, én is azt tettem. Első körben felhívtam Ildikót és próbáltam vele megoldani a problémát, hogy kerülje.

Homoki-Szabó Pál: Időben hazaviszem és próbálom nyugtatni, megbeszélni és utána megyek a polgármesterhez. Először délben hazaviszem, és együtt kinyomozzuk mi a probléma.

Szabó Sándor: De kettő hete, vagy 10 napig úgy kellett belökdösní, be kellett húzni az óvodába, és sírt, hát micsoda dolog az? Valami csak történt, valaminek történnie kellett. Előtte bement simán. Sanyikánál, a nagyobbik gyerekénél nem volt semmiféle probléma. Nehogy azt hidd, hogy én pont ilyen, bocsánat majdnem azt mondtam, hogy hülyeségekre, én nem érek ilyenekre rá. Rengetek más dolgom bajom van. Még éjszaka is dolgozni kellene, de már nem tudtam én sem nézni, hogy úgy nézett ki az anyja is mint egy... el volt fehéredve. Nem lehetett elviselni abban a házban, hogy mindenki sír. Már éppen csak én nem, a nagymama, nagypapa mindenki.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Mi ezt nem vitatjuk egyáltalán. Én az elejétől azt mondtam, hogy ezt ki kell deríteni, ez így nem maradhat. Teljes mértékig, 100 százalékgig mellettek vagyok, hogy ilyen nem fordulhat elő. Csak értsetek meg minket, meg a másik 20 szülőt is, hogy minket, mint a villámcsapás úgy ért, és én azért kezdeményeztem a többi szülő megkeresését, hogy mással is előfordul-e, vagy csak én nem tudok róla, vagy van 4-5, aki csak hallgat, ahogy mondta Andi is. Megkerestem mindenkit egyesével és erre mondták, hogy mind a négyet szereti a gyereket, hogy mindegyiket szereti, hogy szeret óvodába járni. Nekünk ez esett rosszul, és amikor a többi szülőársunknak is mondtuk, mindenki értetlenül állt előtte. Ha azt mondja még 5 gyerek, hogy ő is így járt, akkor bocsánat.

Zsámboki Irén: Egy gyerek is gyerek.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Épp azt mondom, hogy Csillus pártján is állok. Meg kell oldani. Ha az én gyerekemmel lenne, valószínűleg azt csinálom, hogy megbeszélem az óvónővel, tisztázom velük. Ha meg tudom oldani, hamarabb kiveszem, azt hiszem már ebéd előtt el lehet hozni a gyereket, hogy ne aludjon, ne legyen ott ebben a szenvedő közegben, mert neki szenvedés azt mondják. Ha végképp nem, akkor másik intézményt keresek. Volt már ilyen, óvónő is mondta, hogy nem stimmeltek ott, ahol ő dolgozott. Nem jöttek ki úgy, a saját gyereket elvitte másik óvodába. A gyerek érdekei az elsők. Mert mi olyan latin nyelvű szavakkal beszélünk a gyerekünknél előtt most, mert méltatlan ez a helyzet. Nem is akarjuk ezt, egyáltalán nem is lehet ezt felvállalni. Ez a mi álláspontunk.

Szabó Gellért: Az, hogy a gyerekekkel töltött időnek csak 1-2 %-áról van szó, az azt jelzi, hogy Ildikónál ez egy kivételes és roppant ritkán előforduló alkalom, de előfordul. Az abnormitása a helyzetnek az, hogy eltérően a többi óvónőtől, itt a szülőkkel való harmónia nem tudott visszaállni valami miatt. Valami miatt a többi óvónő, ha hasonló helyzetbe kerül is, ezt a harmóniát folyamatosan képes fenntartani. A titok náluk van.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Az a megoldás, amit valamelyik szakértő is leírt, arról mit gondol? Ha Ildikó maradna, nem mint óvónő, hanem mint óvodavezető. Erre a költségvetés enged-e mozgásteret, hogy még egy pedagógust felvenni?

Szabó Gellért: Nem foglalkoztunk komolyan az eshetőségek ilyen latolgatásával, mert egyelőre nem tartunk ott. Tekintettel arra, és nem véletlenül voltak ebbe a sorrendbe állítva a kérdések, hogy az elsőre nem tudtunk kielégítő választ kapni, ezért nem akartunk tovább menni.

dr. Lajos Krisztina: A köznevelési törvény mellékletében benne van, hogy hány főre hány kötelező óraszám van az óvodavezetőnek és az óvodavezető helyettesnek. Egy törvényt nem írhat felül egy képviselőtestületi határozat. Időlegesen, most januárra kivettük Ildikót a csoportmunkái alól a Maci csoportra és minden csoportra érte, de azt is tudjuk, hogy már felmentéseket adott polgármester úr, merthogy bemehet a kiscsoportba helyettesíteni, bemehet a nagycsoportba helyettesíteni, amikor altatás volt. Teljes felmentést a csoportbeli munkája alól nem teheti meg a képviselőtestület, mert kötelező a heti 10 órát csoportban töltenie.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Fejlesztőpedagógusként?

dr. Lajos Krisztina: Az egy alternatíva.

Takácsné Kis Márta: Én annyit szeretnék a képviselőtestület felelőssége kapcsán említeni, arról hogy eddig nem történt semmi, hogy most valaki tisztán lát? Mi is emberek vagyunk, és én is úgy gondolom, hogy ez már túlnőtte a képviselőtestület hatáskörét. Ugyanúgy, ahogy a gyerekeknél is megkérdezzük az egyiket, azt mondja, hogy én nem szeretem Ildikó nénit, imádom. A másik meg három napig nem jön az iskolába, ha meghallja, hogy Ildikó néni. Hogy döntsük el mi? Úgy, ahogy ti sem tudjátok eldönteni, hogy most akkor mi a helyzet, mert az egyik gyerek jobban szereti, a másik kevésbé. Ez tényleg egy nagyon nehéz helyzet, és igazából az, hogy ez ilyen útra terelődött azt gondolom ez már tényleg nem a mi hatáskörünk. Azért nem léptünk, mert nem tudunk mit kezdeni igazából. Érzem az egyik oldal súlyát is, de azt is megértem, hogy a másik gyerekek meg nem okoz gondot, és akiknél nem okoz gondot, azok ezt nem értik. Azoknak, akiknek meg gondot okoz, azok a saját gyerekeikről beszélnek, és ez nagyon fáj nekik. Én is olvastam már ilyet, hogy minden gyerek számít, de ha csak egy eset van, és a többséggel nem fordul elő, akkor nincs más lehetőség, el kell vinni, ki kell venni. Van ilyen, hogy egy pedagógus személyiségét nem tudja elfogadni a kisgyerek. Csakhogy itt több eset is volt már, ezért azt gondolom, hogy ezt tényleg ki kell vizsgálni. Én is abban bízom, hogy megkapjuk az igazságot.

Szabó Sándor: Azt azért én nem fogadom el, hogy a pedagógusnak, ha nem fogadja el a személyiségét, akkor el kell vinni a gyereket. Ilyen nincsen.

Takácsné Kis Márta: Én csak leírva láttam, hogy ezt javasolták, de valóban így van, hogy minden kisgyerekhez meg kell találni az utat.

Szabó Gellért: Készültem erre a testületi ülésre és nagyon frappáns szentenciát találtam. Egy szakdolgozatnak ez volt a mottójaként megjelölve: „A jog nem éttermi menü, amiből a gyermeknek a fél adag is elég”. A mi helyzetünkre most az a sajnálatos igazság áll, hogy mi jogászok, de belevitt a kényszer bennünket ebbe a jogászokos helyzetbe. Az óvodába a szülők nem azért adják be a gyerekeket, mert ott jogbiztonságban tudják a gyerkőcöt, hanem azért, mert az egyik rajongó kézből, a szülői kézből kerül a gyerek a másik rajongó kézbe, a dajka, az óvónő kezébe. Az a vizsgálat, ami most folyamatban van, az viszont nem ezeket a rajongó kezeket fogja nézni, hanem hogy a paragrafusok hogyan valósulnak meg és érvényesülnek a gyakorlatban. Tulajdonképpen mondhatjuk úgy is, hogy agyonvágthatjuk a paragrafusokkal az óvodai munkát, a köznevelési törvény és az egyéb jogszabályok valóban csak a keretet adják meg ehhez. Ha viszont gond van, akkor végül mégiscsak oda jutunk, hogy a jognak a kitűző karóit keressük, hogy megvan-e, vagy nincs, és ha nincs meg, akkor baj van.

Pusztai Tamásné: Attól félek, hogy Kutasi Feri félreértett, én a helyzetnek csak a súlyosságát vonom kétségbe. Az az érzésem, hogy ez nem ennyire súlyos, nem lehetett ennyire súlyos. Mindenesetre se ti, se mi nem voltunk bent ebben a dologban, elfogulatlan tanúja nem volt. Annak viszont mindannyian tanúi vagyunk, hogy Ildikót már eddig is annyi sérelem és olyan sok negatívum érte, ami után nagyon nehéz lesz neki fennmaradni, vagy bent maradni az Óvodában, vagy itt maradni a faluban. Máris aránytalannak érzem a két sérelmet és a gyermekeinkkel sokkal jobban fogunk kommunikálni. Nagyon fontos, hogy olyan világot teremtsünk körülöttük vagy tartsunk fenn, amelyben a felnőttek is biztonságban érezhetik magukat, mert csak akkor tudnak ők is szeretetteljes jövőt biztosítani, amit joggal várunk el tőlük. De állandóan ott a kés a nyakán, és még ráadásul ne legyen ingerlékeny, szerintem ez lehetetlen. Nekem biztosan nem menne.

Zsámboki Irén: A pszichológus véleménye szerint a kislány sérült. Valószínűleg sérült, ha már vannak neki olyan jelei, hogy bepisil, valószínűleg sérült, ha már tikkezik, a haját tekeri, valószínű, hogy ez nem egy szimpla megfogás volt. Valószínű, hogy nem egy esetben történt meg. Ez fog kiderülni, ezt fogják szakértők mindenféle vizsgálattal alátámasztani, ennek kell kiderülnie, hogy mi

történt. Mert valami történt és két esetben is. Régen is, és most is. És ez így fog tovább menni, ha most ismét nem fog történni semmi, a jövőben is. Ezt higgyétek már el. Lehet, hogy nem most derül ki a gyerekről, hogy valami történt vele, hanem majd csak később. Mivel erősebb jellem, még most nem láttok rajta semmit, de honnan tudjátok mi lesz, mikor odakerültök az iskolába? Mártika néni fogadta az első csoportot. Ugye Mártika néni tudná róla beszélni, hogy amikor megérkeztek Ildikónak a nagycsoportos gyerekei az iskolába, akkor az milyen volt? Azok a gyerekek annyira fegyelmezettek voltak, volt köztük, aki végig sírt a műsort. Ott nem egy gyereknek volt az, hogy sérült. Tudnám mondani a Larát, a Benettet. Higgyétek el, ki kell derülni az igazságnak. Adja a jó Isten, hogy ne legyen több. Ezt még nem lehet tudni, hogy most mennyi, hogy állunk, mennyi van, de ki fog derülni. Eszünk ágában sincs vádaskodni. A pszichológus azt mondta, hogy Csilla pszichésen sérült. Bepisil, tikkezik, vannak már tünetei. Nem egy sima megfogás volt.

Pusztai Tamásné: Akkor nálam jobban már senki sem kívánja, hogy meggyógyuljon a sérüléseiből. Ehhez viszont nagyon kell rá vigyázni, de most egyfolytában azt érzem, hogy a sérültségét kell bizonygatni és fenntartani, és hogy Ildikó menjen el.

Zsámboki Irén: Nem, az igazságnak kell kiderülnie.

dr. Lajos Krisztina: Csilla szülei nyár óta járnak folyamatosan pszichológushoz, és azt is olvashattatok, hogy nemcsak Csillával foglalkozott a szakember, hanem az anyával és az apával is azért, hogy vissza tudják integrálni az óvodába. Folyamatos volt a kapcsolattartás és mindent megtettek azért, hogy ne erősítsék a sérülését, hanem enyhítsék és ez a folyamat nagyon jól beindult szeptemberben helyel-közzel. Mire történt még egy trauma november 29.-én. Azt is mondtam már, hogy nem vagyunk egymás cipőjében. Ők így tudták ezt megoldani, te Emese máshogyan tudod, Pali megint máshogyan tudná megoldani ugyanazt a helyzetet. A gyerekeink is mások, és azt gondolom, hogy ennek a testületi ülésnek sem az a témája, hogy egymás nevelési módszereit kritizáljuk, vagy egymás helyzetébe próbáljuk beleképzelni magunkat, mert ezek csak képzeletek. Egy illúzió és nem fogjuk tudni kideríteni a tényleges igazságot. Ezért van a rendőrség, a nyomozást meg a bizonyítási eljárást majd ők el fogják végezni. Ha az előterjesztését olvastátok, akkor Ildikónak nem az összes csoportból való felmentését javasoljuk, hanem a Maci csoportból. Igenis kapja meg azt a lehetőséget, hogy bent lehet gyerekek között más csoportban. Most Csillát nem lehet kiemelni a középső csoportból, sem az óvodából, mert annyira sok trauma érte, hogy ha most még egy plusz változás érne a kislányt, akkor valószínűleg a visszafejlődését jelentené a lelki állapotában. Ildikónak is a legkisebb rosszat próbáljuk meghatározni, mégpedig azt, hogy másik csoportokban letöltheti a heti tíz óráját. Azt kérjük, hogy a Maci csoportban a vizsgálatig ne, hogy Csillának is jó legyen. Csilla is folyamatosan fel van készítve a szülei által arra, hogy Ildikó néni telefonál a folyosón, Ildikó néni a nagycsoportban lehet, kiscsoportban lehet. Találkozhatsz Ildikó néniel, és ezt, ha jól tudom, Csilla kezdi elfogadni. Nem tudjuk örökre megvédeni Ildikó nénitől Csillát és nem is akarjuk. Nem ez a szándékunk, hanem az, hogy idővel kialakuljon egy normális kapcsolat közöttük, de most valószínű, hogy ez a minimális szeparálás szükséges.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Voltak ezek a bizonyos kérdőívek és olvastuk a pszichológus leírásából, hogy ezek nála vannak. Tudok róla, hogy volt kihagyva hely, és sokan véleményt írtak. A képviselőtestület megismerheti-e azokat, amik ott vannak?

dr. Lajos Krisztina: Kiküldtük, benne van az anyagban, a 11. oldalon ez a táblázat. Takarító alkalmazása, szószoba, homokozó stbi.

Homoki-Szabóné Drahos Tímea: Persze, csak konkrétan a szülők, amit leírtak észrevételt.

dr. Lajos Krisztina: Ezt a pszichológus kivonatolta. A nagy többsége a fejlesztőpedagógus.

Zsámboki Irén: De bocsánat, én úgy tudom, Ildikónak fejlesztőpedagógus végzettsége is van. Nem végezte ezt a feladatát? Merthogy ő fejlesztőpedagógus is.

dr. Lajos Krisztina: Nem.

Zsámboki Irén: Mert voltak olyan gyerekek, a mi időnkben is tudok többről is, akinek kellett volna fejlesztés, és ha ő fejlesztőpedagógus neki el kell látni ezt a feladatkört is.

dr. Lajos Krisztina: Nem végezte, Ildikó a tíz óráját a csoportban végezte és nem plusz fejlesztőpedagógusként. Arra a pedagógiai szakszolgálatról jött utazó gyógypedagógus, vagy fejlesztőpedagógus, vagy logopédus.

Szabó Gellért: Kedves jelenlévők, hogyha hozzáadni a saját bölcsességével senki nem tud már az eddig elhangzott hozzászólásokhoz semmit, akkor a képviselőtestületet határozathozatalra kérem. Azt kérdezem, hogy a javaslatához, amit az írásos előterjesztésben megszövegeztem, van-e valakinek kiegészítő véleménye, javaslata? Nincs. A dolog lényege tehát, ahogy alá is húztam, hogy a középső, Maci óvodai csoportra vonatkozóan szól ez az óvodapedagógusi munkavégzés alóli felmentés addig az ideig, amíg a rendőrségi vizsgálatról készült dokumentumot a képviselőtestület értékeli. Az értékelésre a dokumentumnak a kézhezvételét követő legkésőbb nyolcadik napon kerül sor. Tehát önmagunk számára is hoztunk egy határidőt, nem akarjuk

nyújtani ezt annál tovább, mint feltétlenül szükséges. Nyilván a két szakértői véleménynek az érdemi vizsgálatoknak, javaslatoknak a mérlegelése ezzel a vizsgálati dokumentummal együtt fog megtörténni. Ildikóval előtte egyeztetve, ezt is mondom előre, tekintettel arra, hogy munkáltató és munkavállaló viszonyáról is szó van. Ami a rendőrségi vizsgálatból kiderül, hogy abból mi következik, ezt vele előtte egyeztetni fogjuk.

Ha nincs a határozati javaslatához kiegészítés, kérem, aki egyetért vele, kézfelemeléssel jelezze.

A képviselő-testület egyhangúan meghozta az alábbi határozatot.

6/2020. önk. hat.

Óvodavezető pedagógiai munkájával kapcsolatos
szülői kifogások kivizsgálása

Határozat

A képviselő-testület Hádingerné Harnos Ildikónak az óvodapedagógusi munkavégzés alóli felmentését a középső (Maci) óvodai csoportra vonatkozóan a rendőrségi vizsgálatról készült dokumentum képviselő-testület által történő értékeléséig meghosszabbítja. Az értékelésre legkésőbb a dokumentum kézhezvételét követő 8. napon kerül sor.

Felelős: dr. Lajos Krisztina jegyző

Kedves Jelenlévők, hamarosan lezárom az ülést. Ami kis cetliket a székekre tettem, az tegnapi aktualitású, utána vagyunk egy nappal, hogy egészen időszerű legyen, de ami bele van fogalmazva a kis versikébe, az örökérvényű. (A cetliken Aranyosin Ervin: 20200202 című verse)

„Nézd csak, oda-vissza a mai dátumot,
február kettőre furcsa számsor jutott.
Bárhonnan olvasod, a számok szembe jönnek,
tükörképpé válnak, s a lelkedbe böknek.
Az élet is ilyen párhuzamot mutat,
ahogy végigjáród a rád kimért utat.
Saját hibáidat másokban találod,
és a visszásságot másokban, utálod.
Ha magadba nézel, az benned is itt él,
s nehezen tűnik el a rossz, miben hittél.
A külső világod, belső tükröképe,
s tőled függ, amit látsz, tetszik-e, hogy szép-e?
Amit adsz magadból, azt tükrözi vissza,
lelked az édeset, vagy keserűt issza!
Így tart tükröt neked nap, mint nap a világ,
amit te kiküldesz, az fog majd hatni rád!”

Még két hasonlót tudok mondani, ami ugyanerről szól. Az egyik Babits Mihályunk versrészlete:

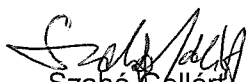
„Mindenik embernek a lelkében dal van, és a saját lelkét hallja minden dalban.

És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépek.”

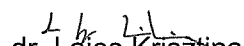
A másik vers Fodor Ákostól, aki pár éve halt meg, egy haiku:

„Nagyon figyelj, mert a világot
teszed is azzá, aminek látod.”

Köszönöm a jelenlétet, köszönöm szépen a roppant megfontolt és felelősséggel áthatott megszólalásokat, és kifejezetten kérem, hogy teljesen kötetlen formában, egy korsó sör vagy egy fröccs mellett legyenek szívesek ezeket a beszélgetéseket folytatni. A tét nélküli beszélgetések nem léteznek napjainkban, mint régen volt a kocsmában. Ám ezek a beszélgetések csak abban az értelemben tét nélküliek, amennyiben ezeknek végképp nem lehet az a céljuk, hogy legyőzzük, még csak az sem, hogy meggyőzzük a másikat, csak annyi, hogy értelmes emberi szóval ki-kimondja, hogy mi van a lelkében. Ezzel lehet alakulgatnunk nekünk, akik beszélünk, és nekünk, akik hallgatunk. Ezeket a diskurzusokat kell folytatni, mert igen nagy szükség van rá. Köszönöm a jelenlétet.

Szabó Gellért
polgármester

dr. Lajos Krisztina
jegyző